

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D.,
ve věci

žalobce: V. M., narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený JUDr. Lucií Kýčkovou, advokátkou,
se sídlem Dubská 356/2, 415 01 Teplice,

proti
žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního
hospodářství,
se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2019, č. j. KUUK/18028/2019/DS-2,
JID: 22637/2019/KUUK/Kubr,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím své právní zástupkyně domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, ze dne 20. 2. 2019, č. j. KUUK/18028/2019/DS-2, JID: 22637/2019/KUUK/Kubr, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

rozhodnutí Magistrátu města Teplice, odbor správních činností – oddělení přestupků (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 11. 7. 2018, č. j. MgMT-SČ 100777/PŘ/3475/2017/Ti (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání tří přestupků podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1, písm. f) bod 4 a písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což mu byla dle ust. § 125c odst. 5 písm. a) a odst. 6 písm. k) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 35 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 24 měsíců a dle ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) mu byla současně povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. Uvedených přestupků se žalobce dopustil tím, že jednak dne 19. 8. 2017 v 9:50 hodin, v Teplicích, v ulici Hřbitovní, za kruhovým objezdem před benzínovou čerpací stanicí Shell jako řidič motorového vozidla tovární značky BMW, registrační značky „X“ řídil dotčené vozidlo, ačkoliv nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění. Dále se přestupku dopustil jednak dne 22. 10. 2017 ve 14:09 hodin, v Dubí, ulici Ruská, u autobusové zastávky MHD Lesní brána, jako řidič výše uvedeného vozidla jel nedovolenou rychlostí v obci, kde je zákonem povolena nejvyšší rychlost jízdy 50 km/h, přičemž mu byla Městskou policií Dubí naměřena rychlost 68 km/hod. Při zvážení možné odchylky rychloměru ve výši ± 3 km/h, byla tedy žalobci naměřena rychlost jízdy 65 km/h, přičemž současně řídil výše uvedené vozidlo, ačkoliv nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění. A konečně třetí přestupek spáchal tím, že dne 18. 11. 2017 v 1:50 hodin v Dubí, ulici Krušnohorská, u domu č. p. „X“, řídil výše uvedené vozidlo, ačkoliv nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění a rovněž užil k jízdě vozidlo, které nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem – vozidlo mělo neplatnou technickou kontrolu s platností do 3. 10. 2017. Současně žalobce navrhl, aby soud žalovanému uložil povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě namítal, že žalovaný nezjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Zároveň byl porušen zákon o přestupcích tím, že skutečnosti rozhodné pro vydání napadeného rozhodnutí nebyly zjištěny co nejúplněji.
3. Dále uvedl, že ve správním řízení byla porušena zásada rovnosti účastníků, stejně jako jeho právo být v řízení zastoupen s tím, že; zástupce bude postupovat v souladu s pokyny zastoupeného. Uvedl, že zástupci ve správním řízení neudělil pokyn, aby jej omlouval z ústního jednání, naopak mu dal pokyn, aby se ústního jednání účastnil a hájil jeho práva. V důsledku tohoto jednání zástupce se nemohl žalobce ve správním řízení řádně hájit a navrhopat důkazy na svoji obranu.
4. Žalobce konstatoval, že žalovaný do napadeného rozhodnutí toliko bez dalšího převzal výrokovou část prvostupňového rozhodnutí a podstatnou část odůvodnění.
5. Sdělil, že správní orgány nereflektovaly na jeho návrhy na provedení důkazů výsledkem všech strážníků a policistů, kteří prováděli předmětné silniční kontroly žalobce. Opomenutím těchto klíčových důkazních návrhů správní orgány pochybily.
6. Závěrem žalobce zpochybnil listinné důkazy policistů a strážníků, které byly podkladem pro rozhodnutí o spáchání jednotlivých přestupků, zejména ve vztahu k přestupku ze dne

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

22. 10. 2017, neboť měl za to, že zdokumentování tohoto přestupku nebylo řádné a měřící zařízení užívané k měření rychlosti bylo vadné.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl a dále uvedl, že k namítanému neprovedení výsledku policistů se dostatečně vyjádřil v odůvodnění napadeného a prvostupňového rozhodnutí, kde dovedl, že by se jednalo o nadbytečný důkaz. Sdělil, že správní spis obsahuje dostatek listin a dalších důkazů, které v souhrnu postačují k dovození odpovědnosti žalobce za spáchané přestupky. Žalovaný konstatoval, že nepochybuje o pravdivosti tvrzení uvedených v úředním záznamu, neboť policista na rozdíl od žalobce neměl na věci a jejím výsledku jakýkoliv zájem a jen vykonával svoji služební povinnost. Na okraj doplnil, že neprovedení důkazu místního šetření odůvodnil dostatečným způsobem v prvostupňovém a napadeném rozhodnutí, přičemž není podstatné, že tak neučinil samostatným usnesením či v rámci ústního jednání.
8. Dále k námitce žalobce konstatoval, že neodborné jednání zástupce žalobce nemůže ve věci zapříčinit vady řízení. Vztah mezi žalobcem a jeho advokátem je vymezen smlouvou o poskytování právních služeb, a pokud zástupce žalobce nedostal svým závazkům z této smlouvy vyplývajícím, může vůči advokátovi uplatnit soukromoprávní náhradu škody či podat kárné řízení. Žalovaný doplnil, že žalobce byl rovněž osobně předvolán k ústnímu jednání a nic mu tedy nebránilo v tom, aby se ústního jednání sám zúčastnil a uplatňoval svá procesní práva.
9. Žalovaný uvedl, že žalobce v žalobě nespécifikoval, v čem spočívá chybnost či neurčitost zpochybňovaných listinných důkazů a proč se domníval, že použitý rychloměr měl být vadný. Sdělil, že žalobce nikterak nevyvrátil ověření rychloměru doložené ověřovacím listem. Doplnil, že mu není jasné, co by měly žalobcem navržené důkazy objasnit, přičemž žalobce nikterak netvrdí, že by s naměřenou rychlostí nesouhlasil, pouze obecně napadá bezvadnost rychloměru.

Posouzení věci soudem

10. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť právní zástupkyně žalobce s tímto postupem výslovně souhlasila a žalovaný do dvou týdnů od doručení výzvy s takovým projednáním věci nevyjádřil svůj nesouhlas, a proto se má za to, že souhlas udělil, když byl o uvedeném následku ve výzvě soudu výslovně poučen.
11. Napadené rozhodnutí žalovaného i jemu předcházející rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v ust. § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle ust. § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

12. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového i právního stavu věci dospěl k závěru, že žaloba není z pohledu uplatněných žalobních námitek důvodná.
13. Ze správního spisu soud zjistil tyto podstatné skutečnosti. Dne 6. 12. 2017 byla správnímu orgánu prvního stupně Policií České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, územní odbor Teplice, dopravní inspektorát, odevzdána věc k projednání přestupku žalobce, jehož se žalobce dopustil tím, že dne 18. 11. 2017 v 1:50 hodin v Dubí, ulici Krušnohorská, u domu č. p. „X“, řídil osobní vozidlo BMW 420D 3C, registrační značky „X“, ačkoliv nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění a rovněž užil k jízdě vozidlo, které nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem – vozidlo mělo neplatnou technickou kontrolu s platností do 3. 10. 2017. Dne 25. 10. 2017 bylo správnímu orgánu prvního stupně Městskou policií Dubí doručeno oznámení o přestupku žalobce, jehož se dopustil tím, že dne 22. 10. 2017 ve 14:09 hodin, v Dubí, ulici Ruská, u autobusové zastávky MHD Lesní brána, jako řidič výše uvedeného vozidla jel nedovolenou rychlostí v obci, kde je zákonem povolena nejvyšší rychlost jízdy 50 km/h, přičemž mu byla Městskou policií Dubí naměřena rychlost 68 km/hod. Při zvážení možné odchylky rychloměru ve výši ± 3 km/h, byla tedy žalobci naměřena rychlost jízdy 65 km/h. Dne 18. 9. 2017 bylo správnímu orgánu prvního stupně Policií České republiky doručeno oznámení o přestupku, kterého se žalobce dopustil tím, že dne 19. 8. 2017 v 9:50 hodin, v Teplicích, v ulici Hřbitovní, za kruhovým objezdem před benzínovou čerpací stanicí Shell řídil výše uvedené vozidlo, ačkoliv nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění.
14. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že správní orgán prvního stupně doručil žalobci dne 19. 3. 2018 příkaz, proti němuž podal zmocněnec žalobce dne 23. 3. 2018 odpor. Následně bylo žalobci a jeho zmocněnci doručeno předvolání k ústnímu jednání, přičemž zmocněnec žalobce správnímu orgánu prvního stupně sdělil, že se jej nebude účastnit. Dne 7. 5. 2018 se konalo ústní jednání bez účasti žalobce a jeho zmocněnce. Dne 11. 7. 2018 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, proti němuž podal zmocněnec žalobce odvolání, které na výzvu doplnil. Dne 20. 2. 2019 žalovaný vydal napadené rozhodnutí.
15. Dle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí motorové vozidlo a v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) není držitelem příslušného řidičského oprávnění.
16. Dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h.
17. Dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.
18. Soud se ponejprv zabýval žalobní námitkou, že žalovaný v rozporu s § 3 správního řádu nezjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. K této námitce soud sděluje, že se jedná o velice vágně formulovanou námitku, k níž žalobce neuvedl žádné konkrétní skutkové okolnosti, které měl žalovaný nedostatečně zjistit, opomenul, nebo nebral při hodnocení v úvahu. Žalobce tedy v žalobě soudu neposkytl žádná podrobnější vodítka, podle nichž by soud mohl shledat zjištěný skutkový stav za nedostatečný. Soud se tudíž s touto žalobní námitkou neztotožnil.
Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

19. Dále žalobce namítal, že jeho zástupce ve správním řízení se neřídil jeho pokyny, když mu žalobce dal pokyn, aby se účastnil ústního jednání a hájil tam jeho práva, čímž byl žalobce zkrácen na svých právech řádně se hájit a navrhopvat důkazy na svoji obranu.
20. K uvedené námitce je vhodné poukázat na závěr Nejvyššího správního soudu, ke kterému dospěl ve svém rozsudku ze dne 14. 7. 2005, č. j. 3 Azs 119/2005-77, kde uvedl: „*Námitku stěžovatelky, že zmatečnost řízení byla způsobena nečinností jí zvolené advokátky, Nejvyšší správní soud neshledal důvodnou. Skutečnost, že zástupce, jemuž byla udělena procesní plná moc pro celé řízení, nerespektoval vnitřní pokyny zmocnitele (v daném případě zvolená advokátka zřejmě v řízení nepostupovala tak, jak stěžovatelka očekávala), nemá žádné účinky vůči soudu a může být toliko základem odpovědnostního vztahu mezi zmocnitelem a zástupcem (srov. též rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdon 1081/96 a 29 Odo 466/2002). Proto skutečnost, že ustanovená zástupkyně nečinila vůči soudu příslušné procesní úkony, nemůže mít vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí a nezakládá ani vadu řízení předcházejícího jeho vydání.*“ Z citované části rozsudku, jehož závěry lze vztáhnout i na případ žalobce, je zřejmé, že případné nerespektování vnitřních pokynů zmocnitele zástupcem nemá žádné účinky vůči soudu či správnímu orgánu, ale může toliko založit odpovědnostní vztah mezi zmocnitelem a jeho zástupcem. Soud tudíž nepřisvědčil ani této žalobní námitce.
21. K velice vágní námitce žalobce, že žalovaný do napadeného rozhodnutí toliko bez dalšího převzal výrokovou část prvostupňového rozhodnutí a podstatnou část odůvodnění, nemůže soud než konstatovat, že se jedná toliko o postesknutí si žalobce nad obdobným hodnocením případu žalobce žalovaným i správním orgánem prvního stupně, aniž by žalobce namítal, jaké konkrétní skutečnosti měly být posuzovány jinak a z jakých důvodů. Žalobci se ani touto námitkou nepodařilo napadené rozhodnutí zpochybnit.
22. Žalobce dále namítal, že správní orgány nerefletovaly na jeho návrhy na provedení důkazů výslechem všech strážníků a policistů, kteří prováděli předmětné silniční kontroly žalobce. Soud k tomuto sděluje, že se žalobce v této námitce mylí, neboť správní orgán prvního stupně se s tímto důkazním návrhem v prvostupňovém rozhodnutí na str. 7 náležitě vypořádal, když především uvedl: „*K návrhu doplnění dokazování – výslech policistů či strážníků učiněného zástupcem JUDr. Radkem Bechyněm správní orgán nepřistoupil, neboť jej považuje za nadbytečné a nevhodné, jelikož forma zavinění (byť z nedbalosti) je jednoznačně spolehlivě prokázána, jak bylo již výše podrobně popsáno.*“ Z citovaného je patrné, že správní orgán prvního stupně žalobcův důkazní návrh nikterak neopomněl a jeho neprovedení náležitě odůvodnil. Soud se tudíž s touto žalobní námitkou neztotožnil.
23. Závěrem žalobce zpochybnil listinné důkazy policistů a strážníků, které byly podkladem pro rozhodnutí o spáchání jednotlivých přestupků, zejména ve vztahu k přestupku ze dne 22. 10. 2017, neboť měl za to, že zdokumentování tohoto přestupku nebylo řádné a rychloměr užitý k měření rychlosti byl vadný. Soudu opět nezbylo než konstatovat, že žalobce nikterak blíže nespecifikoval, v čem spočívalo pochybení policistů a strážníků při zdokumentování přestupků. Při takto obecném a ledabylém zpochybnění všech listinných důkazů bez přiblížení konkrétních údajných pochybení správních orgánů se soud ani nemůže k žádným konkrétním pochybením nikterak blíže relevantně vyjádřit. Pokud jde o zpochybnění měřících vlastností rychloměru užitého při měření rychlosti vozu žalobce dne 22. 10. 2017 soud k tomuto uvádí, že součástí správního spisu je mj. i výstup z rychloměru výrobního TC001276, kterým byl žalobce změřen, a rovněž i ověřovací list o měřících vlastnostech rychloměru totožného výrobního čísla s dobou platnosti od 6. 10. 2017 do 5. 10. 2018. Soud tedy nepřisvědčil ani námitce vadnosti rychloměru použitého

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

k změření rychlosti žalobce dne 22. 10. 2017, neboť jeho měřicí vlastnosti byly doloženy předmětným ověřovacím listem.

24. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud uzavírá, že žádné ze žalobních tvrzení o pochybení žalovaného neshledal důvodným, a proto soud žalobu z pohledu včasné uplatněných žalobních námitek dle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. ve výroku I. rozsudku zamítl.
25. Současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 31. července 2020

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.